

Sygn. akt IV U 140/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2018 r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 4 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu S. M. przysługuje prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku.

Sygn. akt IV U 140/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 stycznia 2018r. Nr (...)Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił S. M. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że Komisja Lekarska Kasy w orzeczeniu z dnia 28 grudnia 2017r. stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. M., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że stan jego zdrowia ulega sukcesywnemu pogorszeniu, potrzebuje pomocy innej osoby przy wykonywaniu codziennych czynności, a także ma problemy ze słuchem i wzrokiem (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M., urodzony (...), od 1995r. pobierał rentę inwalidzką. Od dnia 1 maja 2015r. uprawniony jest do emerytury rolniczej (decyzja Prezesa KRUS z 15.04.2015r. k. 92 akt organu rentowego).

Ubezpieczony był poprzednio uprawniony do dodatku pielęgnacyjnego, tj. od 1 października 2016r. do 31 grudnia 2017r. podstawę powyższego stanowiła decyzja Prezesa KRUS z 10 listopada 2016r. (k. 106 akt organu rentowego).

W dniu 8 listopada 2017r. S. M. wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres (wniosek k.112 akt organu rentowego). W związku z powyższym, ubezpieczony został skierowany na badanie przez Lekarza Rzecznawcę Kasy, który w orzeczeniu z 4 grudnia 2017r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (wypis z orzeczenia Lekarza Rzecznawcy Kasy k.115v akt organu rentowego). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Rzecznawcy Kasy, ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską Kasy, która w orzeczeniu z 28 grudnia 2017r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Rzecznawcy Kasy k.117 akt organu rentowego i wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 28.12.2017r. k.121v akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 stycznia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres (decyzja Prezesa KRUS z 4.01.2017r. k.122 akt organu rentowego).

W opinii sporządzonej na zlecenie Sądu biegli lekarze neurolog, ortopeda, laryngolog oraz okulista rozpoznali u S. M. zaawansowaną artrozę prawego stawu biodrowego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym w odcinku L-S, bóle głowy w wywiadzie, zaćmę początkową obu oczu, zwyrodnienie plamek, starczowzroczność i obustronny niedosłuch w wywiadzie. Biegły ortopeda wskazał, iż kręgosłup w odcinku lędźwiowym prezentuje zupełną sztywność. Badanie RTG kręgosłupa L-S z 2018r. zobrazowało dyskopatię na wys. L4/L5 z osteofitozą brzezną. W klinicznym badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowych oraz objawów niewydolności krążenia mózgowego. W badaniu części obwodowej układu nerwowego nie stwierdzano aktywnych objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa L-S. Kończyny dolne asymetryczne – skrócenie prawej kończyny o ok. 4 cm. Staw biodrowy prawy o znacznie ograniczonej ruchomości, zaś lewy staw biodrowy bez ograniczeń. Ubezpieczony porusza się powoli i ostrożnie, z pomocą laski łokciowej. Obecnie ubezpieczony skarży się na silne dolegliwości bólowe stawów biodrowych i kolanowych oraz kręgosłupa. S. M. leczy się ambulatoryjnie u okulisty z powodu wady wzroku. Posiada bardzo dobrą ostrość wzroku obu oczu. Używa okularów do dali i do bliży. W przeprowadzonym badaniu biegły okulista na dnie obu oczu stwierdził obraz początkowej angiopatii miażdżycowej. Obecny stan naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego wymaga długotrwałej pomocy innych osób przy wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego. Powyższe schorzenia narządu ruchu, a także konieczność leczenia operacyjnego artrozy prawego stawu biodrowego powodują u ubezpieczonego niezdolność do samodzielnej egzystencji w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2019r. (opinia biegłych k. 16)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018r., poz.1270) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, z zastrzeżeniem ust. 4. W myśl art.13 ust. 5 powyższej ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest nadal, tj. po 31 grudnia 2017r. niezdolny do samodzielnej egzystencji. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu neurologii, ortopedii, laryngologii i okulistyki. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal, tj. w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2019r. niezdolny do samodzielnej egzystencji (opinia

biegłych k.16). Jako przyczynę niezdolności ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji biegły ortopeda wskazał schorzenia narządu ruchu. U ubezpieczonego stwierdzono zaawansowaną artrozę prawego stawu biodrowego, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym w odcinku L-S, a także schorzenia narządu wzroku. S. M. porusza się z pomocą laski łokciowej. Obecnie dokuczają mu silne dolegliwości bólowe stawów biodrowych i kolanowych oraz kręgosłupa. Ze względu na występujące u ubezpieczonego schorzenia, a także konieczność leczenia operacyjnego artrozy prawego stawu biodrowego wymaga on stałej pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Sformułowane przez biegłych wnioski określić należy jako logiczne oraz należycie uzasadnione. Sąd podzielił wnioski sformułowane przez biegłych. Należy również wskazać, że opinia nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

A zatem, skoro z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji i jednocześnie jest on uprawniony do emerytury rolniczej, to spełnia wyrażone w art. 27 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 75 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przesłanki do nabycia prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.